

Азъ съмъ увѣренъ, че всѣкий, отъ генералъ до редникъ, ще изпълни свято дългътъ си, и нѣма да посрами руското име. Нека да бѣде и сега то страшно, както и въ миналитѣ врѣмена. Нека да не ни спиратъ никакви прѣгради: ни труда и лишенията, нито пъкъ упорството на врага.

Мирнитѣ же жители, къмъ каквато вѣра и къмъ каквато народност и да принадлежатъ, както и тѣхното имущество, нека бѣдатъ за насъ неприкосновенни. Нищо не трѣба да бѣде взето бѣзвъзмездно, никой не трѣба да си позволява произволи.

Въ това отношение, азъ изисквамъ отъ всичкитѣ и отъ всѣкого най-строгъ порядъкъ и дисциплина; въ тѣхъ е нашата сила, гаранция за успѣха, честта на на нашето име.

Напомнямъ на войскитѣ, че съ прѣминуването на нашата граница, ний ще встѣпимъ въ отъ памтивѣка дружественната ни Румжния, за освобождението на която е проляно не малко русска кръвъ.

Азъ съмъ увѣренъ, че тамъ ний ще срѣщнемъ същото гостоприемство, каквото сж срѣщали нашитѣ прѣдци.

Азъ изисквамъ, щото за това гостоприемство всичкитѣ чиновове да отплащатъ на братята румжни, нашитѣ приятели, съ пълна дружба, съ спазване тѣхния порядъкъ и безотвѣтна помощъ срѣщу турцитѣ, а когато се поиска, то и да се защитятъ тѣхнитѣ домове, както бихме защитили собственнитѣ си“.

Въ сѣщия день, т. е. на 12 Априль, войскитѣ отъ Кишиневския гарнизонъ се унѣтиха за Влашката граница: едни по сухо — пѣши, други съ желѣзницата. Пѣшия на Негово Императорско Височество конвой остана въ Кишиневъ.

Доброволци продължаваха да пристигатъ отъ далечнитѣ градове на Румжния, — като Турно-Северинъ, Александрия, Букурешъ и др. Отъ тѣхъ се узна, че доброволцитѣ, които съставляваха българския отрядъ въ Сърбия, на 7 Априль напустнали сръбската служба и се готвели да пристигнатъ въ Кишиневъ. За да не дохождатъ и подиръ пакъ да се връщатъ въ Румжния, испратиха се хора да ги събератъ всички и да ги задържатъ тамъ до второ распореждане.

Слѣдъ Царския смотръ се започнаха трескаво занятията съ доброволцитѣ и наедно съ това се приготвяваха за походъ и дълъгъ походъ. Тѣй като обмундиранieto и снаряжението стана на бързо, слѣдователно, не бѣше добръ примѣрено на всѣки доброволецъ, а особено ботушитѣ, то сега трѣбваше